

МІНАКОВА Євгенія Валеріївна,
доцент кафедри загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук
ОВЧАРЕНКО Вадим Максимович,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

КОНСТИТУЦІЯ І ПРОБЛЕМА ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ НОРМ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

Конституція країни є основним правовим документом, який визначає основні права і свободи громадян, структуру та функціонування держави. У той же час, міжнародне право є системою норм, що регулюють відносини між державами та іншими суб'єктами міжнародного права. Однак, існує проблема імплементації норм міжнародного права в конституції країни. Ця проблема виникає через різні правові традиції, принципи тлумачення права та суперечності між національними законами та міжнародними нормами.

Кожна країна має власну правову традицію та підхід до імплементації міжнародного права. Наприклад, в деяких країнах, таких як Сполучені Штати Америки, принцип «двоїстості» використовується для імплементації міжнародного права. Згідно з цим принципом, міжнародні договори стають частиною внутрішнього законодавства тільки після їх ратифікації і прийняття відповідних національних законів. У таких випадках, міжнародне право має пріоритет лише в тому випадку, якщо воно не суперечить конституції країни. У інших країнах, таких як країни з європейською правовою традицією, міжнародне право може мати безпосередню дію і пріоритет перед національними законами. Це означає, що міжнародні норми автоматично стають частиною внутрішнього права і не потребують окремого прийняття національним законодавством. Конституція країни може визнавати міжнародні норми як безпосередньо застосовувані, що дає їм вищий статус перед національними законами [2].

Проблема імплементації міжнародного права в конституції країни може виникати, коли національні закони суперечать міжнародним нормам. Це може бути наслідком різних правових систем, принципів тлумачення права або політичних обставин. В таких випадках, виникає несумісність між правовими зобов'язаннями країни перед міжнародним співтовариством та її внутрішніми законами. Наприклад, якщо міжнародна угода забороняє смертну кару, але внутрішнє законодавство країни передбачає використання смертної кари, виникає суперечність між міжнародним правом і конституцією країни. У таких випадках, необхідно знайти способи гармонізації національного законодавства з міжнародними нормами, наприклад, шляхом зміни конституції або прийняття спеціальних законів, які врегулюють відповідну проблему [2].

Конституційні суди відіграють важливу роль у розв'язанні проблеми імплементації міжнародного права в конституції країни. Вони вирішують конституційні суперечності та конфлікти між національними законами і міжнародним правом. Вони мають повноваження тлумачити конституцію країни і забезпечувати її відповідність міжнародним нормам, коли виникають протиріччя [3]. Завдяки своєму статусу незалежних і автономних органів, конституційні суди можуть впливати на імплементацію міжнародного права в національну конституцію. Конституційні суди можуть проводити перевірку конституційності національних законів у відповідності до міжнародного права та рішати, чи суперечать вони конституції або міжнародним зобов'язанням країни. У разі виявлення суперечностей, конституційні суди можуть накладати обмеження на застосування національного законодавства, або навіть визнати його недійсним, якщо воно суперечить конституції або міжнародному праву.

Крім того, конституційні суди можуть використовувати принципи тлумачення права, щоб забезпечити відповідність національного законодавства міжнародним нормам. Вони можуть враховувати міжнародні договори, резолюції міжнародних організацій та практику міжнародних судів при тлумаченні конституції, щоб забезпечити пріоритет міжнародного права.

Проблема імплементації норм міжнародного права в конституції країни є складною завданням через різні правові традиції, суперечності між національними законами та політичні обставини. Однак, конституційні суди грають важливу роль у вирішенні цієї проблеми. Вони мають повноваження тлумачити конституцію країни і забезпечувати її відповідність міжнародним нормам. Шляхом перевірки конституційності національних законів та використання принципів тлумачення права, конституційні суди можуть забезпечити гармонізацію міжнародного права з національною конституцією. Це сприяє забезпеченню відповідності держави її міжнародним зобов'язанням та сприяє зміцненню правового порядку як на внутрішньому, так і на міжнародному рівні.

Список використаних джерел:

1. Добрянський С. П. Хартія Європейського Союзу про основні права як втілення здобутків загальної теорії прав людини. *Бюлетень Мін-ва юстиції України*. 2003. № 5. С. 42-48.
2. Захист прав і свобод людини та громадянина в умовах формування правової держави: зб. тез II Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Львів, 30 травня 2013 р.). Львів : Вид-во НУ «ЛП», 2013. С. 6-7.
3. Гавердовський А. С. Імплементація норм міжнародного права. Київ: Вища школа, 1980. С. 53.